

Do budoucna je proto třeba najít účinnější prostředky zejména v oblasti prevence vzniku odpadů, kde současná úprava naprosto nedostačuje. Naskytá se zde několik možností, které by bylo možné využít. Některé návrhy upřednostňují opakované používání obalů, zejména s použitím záloh. Takové řešení je jistě ekologicky výhodnější. Opakovaným použitím se výrazným způsobem šetří přírodní zdroje (těžba surovin) a množství energie k výrobě obalů nových. Pro povinné osoby je ale finančně náročnější a pro spotřebitele méně pohodlná. Jeho prosazení by proto nejspíš nebylo snadné. Navíc by rozšíření druhů zálohovaných obalů do jisté míry narušilo současný systém zpětného odběru založeného na integrovaném řešení. Je proto třeba zvážit, zda by takové řešení mohlo být dostatečně účinné i v našich podmínkách.

Dalším řešením by mohlo být „zdražení“ používání jednocestných obalů pomocí ekonomických nástrojů (ekologické daně, platby za hmotnost obalů uvedených do oběhu apod.), jak navrhuje mimo jiné také směrnice o obalech. Ekonomické nástroje v oblasti práva životního prostředí však zatím nejsou příliš používány, a pokud ano, jejich účinnost není nijak zásadní. Aby „zdražení“ skutečně vedlo k omezení množství produkovaných odpadů z obalů, muselo by být dost razantní. Takové radikální řešení je ale za současné situace zřejmě neprosaditelné.

Je třeba zvážit, zda lze vůbec tento problém řešit prostředky práva a zda není na místě spíše užití prostředků mimoprávních – osvěty, informačních a výchovných programů. Hlavní problém je totiž v přístupu spotřebitelů. Na jejich chování a poptávce závisí chování průmyslové sféry a produkce balených výrobků. Je třeba přesvědčit spotřebitele o neúnosnosti současné situace a nutnosti prevence vzniku obalů a odpadů z obalů. Zejména jejich zodpovědný přístup může umožnit splnění environmentálních cílů, které si právní úprava v oblasti obalů a odpadů z obalů klade.